

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Štajarskih Slovencev pisanka.

Odkar sedi nemški liberalizem za zeleno mizo naše države, dela pridno na to, da odpravi vse krščanske naprave iz javnega življenja, ter postavi katoliško cerkev v kot, češ, da za-njo ni mesta pri mizi. Vsaka postava, katero skuje ta gospôda, vzame ji skorej kako pravico, nalaga pa ji dolžnostij, kar jih največ more. V eni reči pa še sledi ona vse eno katoliški cerkvi — v praznikih. Ne da jih ona praznuje, kakor zahoteva cerkev, tega ne, ampak porablja jih za svoj počitek ter pretrga o njih ali sklene pred njimi posvetovanje v raznih zborih, najbolj v državnem in letos tudi v deželnih zborih. Zadnji teden so le-ti dognali brž vsi svoje delo ter so gg. poslanci že torej razšli vsak v svojo domovino, veselit se praznikov velike noči.

Tako je sklenil tudi naš deželni zbor štajarski že zadnji petek svoje posvetovanje. Ne moremo reči, da bi gg. poslanci ne bili »pridno sedeli«, kajti imeli so 27 sej in le-teh so bile nekatere prav dolge. Večino tega, kar so sklenili v njih, smo že našim bralcem na drugem mestu naznanili, ali pa še bomo, vsaj te reči, ktere se tičejo bolj naših krajev. V obče radi priznamo, da se trudijo v našem deželnem zboru, naj se vzboljša splošnje blagostanje prebivalstva, da-si ne vidimo radi, če si daje gospôda sama in tako pogosto pohvalo, n. pr. če se poročilo o zavodu za gluhoneme vzame »na posebno zadovoljno znanje«, ali poročilo o delovanji dež. odbora v zadevah trsne ušice »na prav zadovoljno vedenje« in še večkrat enako.

Ali to jim še bodi, nikakor pa jim ne moremo priznati, da so nam, slov. ljudstvu poskrbeli za pisanko, ki smo je lahko veseli. V soboto, dne 2. aprila je bilo na vrsti poročilo o ljudskih šolah. V tem se pravi, da ljudska šola napreduje lepo ali obžaljuje se, da se poučuje na mešanih in slovenskih šolah premalo nemščina ter tako »zapira slov. otrokom pot do višje omike«.

Z ozirom na to predlaga šolski odsek: 1. Poročilo dež odbora o uspehah ljudskih šol naj se vzame na zadovoljno znanje; 2. podpora, ki se priporoča za otroški vrtec M. Berdajs v Mariboru, naj se dovoli; 3. dež. šolskemu nadzorniku A. Rožeku naj se o njegovem vpo-kojenji izreče zahvala za odlične zasluge, ki si jih je pridobil gledé na ljudske šole; 4. dež. odboru se naroči, da dela iz nova pri e. kr. vladi na to, naj skrbi več za poučevanje nemškega jezika na mešanih in na slovenskih ljudskih šolah ter se naj pospešuje z vsemi sredstvi, kar jih dovoli postava, izlasti še tako, da deli nagrade učiteljem, zaslužnim pri poučevanji nemščine, na stroške dež. šolske blagajnice. Da pa se to doseže, stavi se naj primeren znesek v proračunu za prihodnje leto; naj se nadalje naprosi e. kr. vlada, da naroči temeljito nadzorovanje gledé na tako poučevanje na mešanih in na slovenskih šolah, dotično poročilo pa naj predloži dež. zboru.

Človek si lahko misli, da je ta predlog, razzaljiv za slov. ljudstvo in ob enem tudi za slov. učitelje, nemilo zadel naše gg. poslance. Oni so pa torej vsi ugovarjali zoper njega in gledé na štrto točko tudi nemški konservativci. Dr. Lipold je rekel, da je na ljudskih šolah marsikaj vredno graje, najbolj način poučevanja, najmanj pa premalo poučevanje v nemškem jeziku. Dr. Sernec pravi, da tiči v štrti točki predloga podkupovanje učiteljev in da je zoper člen XIX. osnovnih postav. Grof Stürgkh odgovori, da se predlog ne dotika člena XIX., nemščina pa odpira otrokom vrata do višje omike, in sploh na Štajarji ni skupaj slov. ozemlja. Njemu posveti, kakor zasluži, dr. Dečko ter še pové grofu v lice, da pač ne pozna naše dežele, če tudi zastopa veleposestva. Dež. odbornik dr. Schreiner se hlini, kakor mu je to v navadi ter pomežikaje pravi, da dež. odbor ljubi obe narodnosti (nemško in slovensko) po enakem in še več enacih rečij, ali kdo mu jih še veruje! Prof. Robič brani slov. učitelje, ki storé, kar

jim je mogoče ali ne bode njim kaj do grošev, katere tako ponuja dež. odbor. Ces. namestnik, baron Kübeck trdi, da bi ne pustil veljati, če bi kedaj dež. šolski svet sklenil, kar bi bilo zoper postave.

Da je liberalna večina vsprejela predlog, tega ni treba, da še pristavimo, saj se zna, »kako nas ljubi«. O tej ljubezni piše prav dobro »tetka« v Gradci: »Ako se slov. ljudstvo nauči nemškega jezika, potem je to na korist Nemcem, kajti tako jim je mogoče med Slovenci živeti, ne da bi jim bilo treba, da se učijo še slov. jezika. Ta sploh ne teče Nemcu nikoli gladko.« Mi sicer ne verjamemo »tetki« radi, toda tokrat je njena beseda resnična in nam lepo odkrije v resnici blago srce naših nemških liberalcev. Pač se ne branimo nemščine, mi tudi ne čisto v ljudskih šolah, ali kjer je njeno učenje more biti na korist Nemcem, nam pa na škodo, tam je ne maramo, zato pa tudi nemško liberalno gospôdo zahvalimo za njih letošnjo pisanko: ona je preveč »ljubeznjiva«.

Cerkvene zadeve.

Gabrijel Postružnik,

(V službi šole in cerkve.)

Gospoda Gabrijela Postružnika pozna v Ljutomeru vsak otrok in vsaki Ljutomerčan jih spoštljivo pozdravlja; kajti to so mnogoletni zaslužni Ljutomerski učitelj, ki so bili v začetku tekočega šolskega leta stopili v stalni pokoj. Kot vzgledni učitelj, dober gospodar, vesten kristjan in pošten narodnjak so si v celi Ljutomerski okolici pripravili občeno spoštovanje, njih obče koristno delovanje pa zasluži biti na svečnik postavljeno, da ga tudi drugi vidijo in posnemajo. Ta namen ima ta kratek življenjepis. Gospod Postružnik pohajajo iz prave učiteljske rodbine, kajti oče so bili Ljutomerski učitelj in za ta stan se vzgojili vse svoje četiri sinove. Gabrijel so bili rojeni 1. junija 1825. leta; po dovršenih domačih šolah so jih poslali na Graško pripravnišče, kjer so dne 2. julija 1841 dobili spričevalo zrelosti za podučitelja na ljudskih šolah. Prva Gabrijelova služba je bila doma v Ljutomeru, od koder so čez leto dni prišli, za podučitelja k Sv. Petru na Ottersbachu. Tam so služili pet let ter s pohvalnim spričevalom leta 1847 šli v Cmurek. Ondi so naredili skušnjo za stalnega učitelja, zraven pa z izvrstnim vspehom tudi skušnjo iz godbe in iz sadje- in vinoreje. Od 7. avgusta 1848 so bili stalni učitelj na Ljutomerski šoli, dokler niso v jeseni 1891 stopili v stalni davno zasluženi pokoj. V tem dolgoletnem službovanju so gospod Gabrijel gotovo veliko pretrpeli, pa tudi mnogo dobrih nauk zasadili v srca svojih učencev, in ker so celih 43 let službovali v Ljutomeru, videli so tudi v svoje veselje pri marsikaterem učencu, kako je njihov nauk v poznejših letih tudi sadrodil.

Dolgo življenje je milost božja in dolga služba še ni nikakošnja zasluga, ali kdor dolgo življenje in službovanje vedno obrača v čast božjo in v prid svojega bližnjega, kakor g. Postružnik, ta si nabere zaslug, katerih še na tem svetu ne morejo prezirati, in katere bode Bog o svojem času obilno poplačal.

Kot učitelj so dobili Postružnik res že marsikatero pohvalo in priznanje, kar jih je v težavnem učiteljskem stanu tolažilo in spodbujalo. Tako so bili l. 1861 zavoljo svoje marljivosti in vzglednega zadržanja imeno-

vani »vzgledni učitelj«, in leta 1862 je vsled inspekcije deželnega šolskega nadzornika viteza Močnika visoka namestnija vzglednemu učitelju G. Postružniku za njegovo uspešno delovanje izrekla popolno priznanje. Tudi še v novi šolski dobi so g. Postružnik dobili taka priznanja od okrajnega šolskega sveta in od svojih tovarišev, ki so jih bili izvolili svojim zastopnikom v okrajni šolski svet in jih poslali k deželni šolski konferenci v Gradec. Najlepšo čast pa so jim delali njih učenci, ki so šli v višje šole. Postružnikovih učencev je mnogo študiralo in skoro vsi z izvrstnim vspehom, zato se zdaj nahajajo gospodje v mnogih visokih službah, ki so hodili k njim v šolo. Z najnovejšimi šolskimi razmerami pa niso bili več prav zadovoljni, zato so prosili za pokojnino, čeravno so v primeru s svojimi leti še zdravi in dovolj krepki na duhu in telesu.

Da so g. Postružnik tudi dober gospodar, priča najbolj jasno to, da so si pri svojej precej majhni učiteljski plači po poštenem potu pripravili in tudi ohranili lepo premoženje. Kot mladi učitelj so si z dobrim premislikom poiskali tovaršico življenja med domačimi poznanimi gospodičnami, Marijo Kotnikovo, s katero so dobili hišo in lepo posestvo. Poleg svoje učiteljske službe so tudi kot gospodar svoje dolžnosti lepo opravljali ter svojo dedščino ne le ohranili, ampak še povekali, čeravno jim je Bog gospodinjo vzel, katera jim je zapustila tri nedorasle otroke. Iz ljubezni do otrok se niso hoteli drugoč ženiti, ampak gospodarili so s svojo sestro ter lepo skrbeli za odgojo svojih otrok. Ko pa je Bog tudi njih otroke in sestro k sebi poklical, ni jim bilo več mogoče samim gospodariti, zato so si poiskali drugo tovaršico življenja, da bi v svojih starih letih imeli pomoč in postrežbo. Da so g. Postružnik kot gospodar in tržan bili ravno tako na svojem mestu, kakor učitelj, kaže to, da so bili skoz šest let prvi občinski svetovalec, dalje so bili načelnik konkurenčnega odbora in gotovo bi še bili v občinskih zadevah lahko mnogo koristili, ko bi ne bili prišli v občini na krmilo ljudje, ki so manj gledali na zmožnosti, kakor na politično mišljenje. In po svojem političnem mišljenju so bili gosp. odločno na konservativno-narodni strani. Kako bi mogli tudi drugače slovenske otroke z veseljem podučevati in vzgojevati za pridne državljane in poštene Slovence? Svojega političnega mišljenja sicer oni niso nikomur brez potrebe razodevali, pa tudi ne zatajevali. Pri volitvah so vselej glasovali z narodno stranko, več pa se od učitelja ne more zahtevati. Gospod Postružnik so bili tudi ves čas svojega službovanja v Ljutomeru farni organist. To službo, kakor sploh vse svoje cerkvene in krščanske dolžnosti so vestno spolnjevali. Njih natančnost je občudovanja vredna. Vsaki dan po letu in po zimi so bili na svojem mestu pri orgljah ali pri sprevodu ali pri kaki drugi cerkveni svečanosti, kedar je bilo opravilo napovedano. In s tako natančnostjo še službo orgljarja zdaj opravljajo. Cerkveno petje v Ljutomerski cerkvi jim dela vso čast. Vseh farmanov srčne želja je, da bi to cerkveno službo še dolgo opravljali ter še vedno v lepšem posnemu ostali učitelj Ljutomerskem ljudstvu. Ljubezen in hvaležen spomin bodo si s tem zagotovili, saj pravi sv. Duh »da kdor jih veliko podučuje v pravici, bode se svetil, kakor zvezde na večne čase«. (Daniel 12, 3.)

+

Gospodarske stvari.

Razsadniki celi razmnoževalni vinogradi.

Pod imenom razsadnik ali razmnoževalni vinograd razumevamo tak nasad trt, kateri nam služi edino le

za pridelovanje ključev, gradiva za presajanje, toraj za razmnoževanje. Sama besedica trsna ušica ali filoksera že neljubo dirne posestnika vinogradov, še bolj ga pa prestraši, posebno pa gmotno oškoduje dejanstvena navzočnost po obliki malega ali po večinih ogromnega škodljivca, kateri nosi to ime.

Trsna ušica silno hitro napreduje. Do dandanes je že sila mnogo vinogradov očevidno okuženih, akoravno še ni to povsodi že uradno razglašeno, toda kaj bode še le v tekočem, ali v nekoliko letih! Kjer se ta sovražnik vinogradarstva naseli, tam v časih neverjetno hitro napreduje, neka leta, posebno po hudi peronospori, ki slabi trsje, v kratkem opustoši cele gorice, kjer še ni bilo leto prej videti ničesar sumnjivega. Vsak pameten vinogradar se mora toraj na najskrajneje pripravljati, ne pa odlašati, češ: saj imam še čas, kedar pride do mene, bodem pa že drugače počel.

Največje zlo je bila in je še trtna uš za tiste kraje, katere je ona tako rekoč iznenadila, kateri niso bili za vojsko proti nji nikakor pripravljeni. Tako imamo mnogo primerov, da so prej radi svojega vina jako sloviti kraji že več let brez vsacega vinskega pridelka. Vsled tega pa tudi navadno njih moč peša in niso večinoma več zmožni si pomagati.

Novo nasajanje vinogradov stane drag denar ali kar je temu enako, mnogo truda. Ako mora toraj posestnik ves vinograd, katerega mu je ušica že pred leti vničila na novo obsaditi, ko ni imel že več let nikacega primernega dohodka ter mu je na prvi dohodek še nekoliko let čakati, to je kaj težka naloga. Ako pa s trsno ušico vred tako rekoč vkup koraka ter kar ona vniči, sproti na novo zasadi, to mu je potem tako rekoč igrača in nikdar ne bode čutil grenkih posledic, katere ima navadno vničenje vinogradov za seboj. Radi tega še enkrat ponavljamo in še posebno povdarjamo, vsaki gospodar se naj na trsno ušico za časom pripravlja, predno še očuti rane, katere zamore ona njega gmotnemu stanju vsekati.

Kako in s čim se naj pa pripravljamo? Gotovo ne bode treba še posebej omenjati, da so nam ameriške trte edino praktično sredstvo, katero nam omogoči, tej nadlogi kljubovati. Ako je pa tako, potem pa se ve, da potrebujemo za to v prvi vrsti gradiva za nasajanje, ameriške trte. Kje pa teh dobiti? To je v večji meri že dandanes jako težavno; že dandanes, ko potreba še ni tako velika, kakor bode najbrž v kratkem postala, ni jih dobiti, kajti imamo primeroma še malo tacihsadov, kateri se pečajo z pridelovanjem tega gradiva.

Razun tega pa tudi treba, ako to kupujemo, navadno veliko dražje plačevati, kakor bi pa zamogli sami pridelati. Vsak umni gospodar bode torej za časom skrbel, da si bode doma dovolj tacihsadov ključev prideloval, kolikor jih potrebuje.

(Dalje prih.)

Sadjerejsko društvo za Šoštanjski okraj, Št. Ilj pri Velenju. Sadjerejsko društvo za Šoštanjski okraj ima dne 24. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v čitalničnih prostorih v Šoštanji svojo glavno skupščino s sledečim dnevnim redom: a) Pozdrav predsednika, b) Poročilo tajnika, c) Poročilo blagajnika, d) Razni predlogi. Iz prijaznosti bode pri tej priliki tudi popotovalni učitelj gosp. J. Belé predaval o trtni ušici in gojenji ameriških trt. Vsi prijatelji sadje- in vinoreje se s tem tedaj najuljudneje vabijo, da porabijo priložnost, ter se tega zborovanja mnogoštevilno vdeležijo. Omenjeni gospod učitelj bode pa poprej tudi predaval in sicer dne 21. aprila v Škalah pri gosp. Janu, dne 22. v Št. Ilji pri gosp. Krajncu in dne 23. v Št. Janžu pri gosp. Toniču. Predavanje prične se povsodi ob 3. uri popoldne.

Odbor.

Mah na travnikih.

Mah je travniku jako na kvar in zato je naravno, da si prizadeva umni kmetovalec iztrebiti si ga s travnikov. Ali to se mu ne ugodí iz lahka. Najbolje je pač, če se travnik redno vsake spomladi prevlači. Pravi se pa tudi, da je mogoče po polnem odpraviti mah z železno ali zeleno galico. Njo je treba raztopiti in potem se poskropi travnik z njo. V tem, ko mah vkonča, travi galica ne prizadene nobene škode. Kdor ima priložnost, da poskusi to zdravilo, naj ne opusti poskušnje!

Sejmovi. Dne 16. aprila v Spielfeldu. Dne 19. aprila na Črni Gori pri Ptujih, v Kapelah, v Ljutomeru in v Šoštanji.

Dopisi.

Od Malenedelje. (Račun — spomlad — oziroma.) V prvih časih, ko se je tukaj sezidalo novo šolsko poslopje, stanoval je v enem delu istega tudi mežnar. Pogodba pa je bila taka, da to stanovanje takoj preneha, kedar število otrok toliko narase, da se pokaže potreba šolo razširiti v tretji razred. Te okoliščine so že pred nekaterimi leti tako nanesele, da je krajni šol. svet bil po ukazih višje šolske oblasti prisiljen in dolžen to storiti. Krajni šol. svet pa je bil nasprotno tudi zavezan mežnarju drugo stanovanje narediti, oziroma kupiti in in to se je tudi zgodilo, veljalo je okoli ali blizu 800 gld. Vsa ta zadeva je bila v teku treh let popolnoma in pošteno poravnana. Letos pa je iznašel znani kričač kar naenkrat, da je kraj. šol. svet, oziroma njegov načelnik faro pri tem za 400 ali celo 700 gld. opeharil ter samo našo občino Bučkovec več, kakor za 100 gld. ociganil. Na to pa je načelnik kraj. šol. sveta na dne 27. marcija izvanredno sejo sklical, ter je pozval vse župane svetovalce k seji. Pri njej je vse, že prej odobrene račune v pričo vseh nas prebral in pojasnil; pri tej priložnosti smo se vsi prepričali, da so vsi računi pravilno sestavljeni, s pobotnicami obloženi in istiniti. Gledé na to izrekla se je občna hvala kraj. šol. svetu, dotičnemu obrekovalcu pa se je izrekla želja, da bi okusil nekoliko »kaše«, ali se ve, da ga tudi to ne bode nikoli spokorilo. Čast tedaj, komur čast! Kakor v obče je tudi tukaj se spomlad jako naglo probudila, tako da je že skorej vsak grm poln ptičkov in cvetic. Kakor se vidi, ozebli so nam vinogradi zelo, a zimske setve so celo lepe, ako jim le bodočnost tako prizanese, kakor jim je dolgo ležeči sneg. Drevje je celo popovnatno ter je upati, da bode lepo cvelo in obrodilo; le ljubi Bog nas naj varuje elementarnih nesreč! Moravski.

Od Sv. Vida pri Ponikvi. (Bela žena.) Nevsmiljena smrt je od nas zahtevala veliko terjatev. Pokosila je namreč najodličnejšega moža iz naše sredine, župnika č. g. Josipa Ulaga. Dolga bolezen napadla je gorečega častilca Dev. Marije na nje praznik 25. marcija tako hudo, da je prihodnji dan ob 9. uri zjutraj izdihnil blago dušo. Z rajnim gospodom zgubili smo nevtudljivega dušnega pastirja in velikega prijatelja učee se mladine. Bili so vrli domoljub in značajni narodnjak ter so v ta namen tudi mnogo žrtvovali. Razven teh lastnostij dičila jih je posebno še globoka učenost. Pogreb, katerega so vodili preč. g. J. Tombah, dekan Rogaški, vršil se je v ponedeljek, dne 28. sušca. Prepričani smo, da so bili naš rajni g. župnik tudi v drugih krajih tako priljubljeni, kakor pri nas; kajti pri pogrebu videli smo razven mnogobrojne častite duhovščine tudi c. kr. uradnike iz Šmarija. Krasni venci kinčali so krsto rajnega. Eden najlepših bil je oni-občine

Šent-Vidske. Ta zasluga gre obč. predstojniku gosp. J. Zupancu. On je dobro vedel, kako ljubi, dragi in dobri so nam g. Ulaga bili. Imeli jih bomo gotovo vedno v blagem spominu; kajti omenjeni venec se bo vsako leto ob določenih časih na gomilo deval ter nas tam spominjal dobrih nauk in dobrot, katere smo v teku 31 let, kar so med nami bivali, iz njih ust in radodarnih rok sprejemali. »Bodi jim zemljica lahka!«

Iz Teharja. († Miha Vizjak.) Sopot nam je smrtna kosa pobrala nevstrašljivega in značajnega moža in narodnjaka. Četrtek, dne 17. marca zjutraj ob 3. uri je previden s svetimi zakramenti v 77. letu svoje starosti v Gospodu zaspal g. Miha Vizjak, po domače Pečevšek, posestnik in sloveči sadjerec na Pečevji. Na sv. Jožefa popolden ob 3. uri spremili smo ga k zadnjemu počitku. Pogreb bil je jako sijajen, kakoršnega Teharje malokedaj vidi. Videl si lepo število odličnih gospodov iz Celja in Šentjurija in prav mnogohojno število spremljevalcev iz Teharij in sosednih župnij. Kondukt vodili so prečast. gospod župnik in knezoškof. svetovalec Anton Šibal. Pri odprtem grobu so od rajnega, s katerim sta si bila dobro znana, v prav vbranih in ginljivih, v srce segajočih besedah vzeli slovo ter so posebno poudarili, da je bil pokojni priden, veren sin sv. katoliške cerkve, ki je zvesto svoje krščanske dolžnosti opravljal, da je bil bistrega uma in blagega srca, priden oče, značajan mož in vrli narodnjak, kojega bo pogrešal dom in vsa fara Teharska in prijatelji Slovenci. Poudarili so tudi, da je bil posebno nadarjen sadjerec, odlikovan od Njih veličanstva svitlega cesarja samega s srebrnim križcem s krono. Po končanem govoru so gg. pevci Celjske čitalnice kaj lepo nagrobnico zapeli. In tako smo našega prijatelja Mihaela Vizjaka hladni materi zemlji izročili. Naj omenim še nekaj črtic iz njegova življenja. Kot odrasli mladenič bil je Miha Vizjak močne, čvrste in visoke rasti in je odstavljen k vojakom celih 12 let kot »grenadir« svoje dni pri vojakih služil in to na Italijanskem. Obhodil je kot vojak skoraj vsa večja mesta po italijanski deželi, kjer se je tudi prav dobro italijanščine naučil in jo je celo gladko govoril. Rad je pripovedoval, kako ga je veselilo v mestu Milanu, kjer je več let kot vojak bival, v velikansko in veličastno cerkev sv. Karola Baromejskega k službi božji zahajati. Še le vrnivši se od vojakov prevzel je posestvo ter se je z vsemi močmi poprijel kmetijstva in sadjerejstva, do katerega je imel posebno veselje. Prijatelji smo ga radi obiskovali, in vsakemu je znal dobro svetovati, posebno v sadjarstvu. Neki prijatelj ga vpraša: Ljubi Miha, se-li kaj bojiš umreti? In Miha Vizjak mu odgovori celo mirno: »Se kot črstev, močen mož pri vojakih nisem se bal sovražne smrtne kroglice, za katero sem kot vojak moral vsako uro pripravljen biti, zakaj bi se neki zdaj kot sivolasi starček smrti bal, o da bi bila le srečna naša zadnja ura!« Bila pa je tudi zares srečna njegova zadnja ura. Nadušljivost ga je hudo mučila, večkrat v boleznih in še malo dni pred smrtjo prejel je z veliko pobožnostjo in vdanostjo v sveto božjo voljo sv. zakramente umirajočih in je mirno v Gospodu zaspal. V blagem, častnem spominu hočemo ohraniti pobožnega kristjana in našega vrlega narodnjaka, Mihaela Vizjaka, bodi mu zemljica rahla!

Iz Buč. Kakor se je že poročalo, vzela nam je nemila smrt preteklo jesen našega blagega dušnega pastirja, vis. č. g. župnika Mihaela Rakoše. Že ob času mučne in dolgotrajne boleznih rajnega g. župnika obrnilo je previsokočastito škofijstvo milostno skrb na našo župnijo in nam poslalo v oskrbovanje župnije č. gosp. Alojzija Arzenška. Dne 4. avgusta smo tega gospoda lani z velikim veseljem sprejeli. V kratkem času tukajš-

njega bivanja pridobili so si č. g. provizor vsled njihovega zelo skrbnega in neumornega delovanja, kar se tiče poviksanja božje časti in dušnega pastirstva, neizmerno zaupanje in naklonjenost vsega ljudstva. Dne 25. svečana je prišel čas ločitve in s tužnim srcem smo se poslavljalji od nam tako dragega gospoda Alojzija, ki so se podali na jim odločeno novo mesto na prijazni Ponikvi. Bili so ti gospod vsem župljanom vselej zvest in odkritosrčen prijatelj in svetovalec, ter so delovali tudi v narodnem obziru spretno za povzdigo narodne zavesti. Kazoč, koliko vrednost prinaša čitanje naših dobrih slovenskih časopisov in knjig, spodbujali so nas na naročbo raznih listov in sedaj potuje precej večje število časopisov med nas kmete. Kličemo jim torej v slovo: Dobrotljivi Bog naj jim mnogoterno poplača ves trud, ki so ga z nami imeli ter naj jih ohrani v svoji milosti še obilico let zdravih in zadovoljnih!

Od Št. Lovrenca na kor. žel. (Žalostnerazmere.) Povsod gre Slovan junaško na dan, tudi naše sosednje občine so se že večidel postavile na narodna tla, le v našem trgu še o narodni zavesti ni duha ne sluha. Žlahtna nemškutarija je v najlepšem cvetu, dasiravno bi prave Nemce lahko naštel na prste ene roke. Zakletim nemškutarjem izročujejo preslepljeni kimavci vse častne službe, da gospodarijo, kakor se njim ljubi. Naš mnogozasluzni (?) dosedanji župan se je pri zadnji volitvi dne 22. marca odrekel županstvu. Prav tako! Njegova požrtvovalnost za občino in nje blagor je bila v nekaterih rečeh sicer dobra, v drugih pa toliko, kakor »nič«. V črnih bukvah pa ostane zapisano, da so z njegovim dovoljenjem pred leti velikaši po časti in dolgosti surovo napadli kmetsko bralno društvo v gostilni g. Pernata. Naše popolno zaupanje bi si bil pridobil, ko bi enako postopal proti ljudem, ki so sramota fare, gmotna škoda občine. Opazujemo namreč britko resnico, da kužna bolezen »divjih zakonov« silno razjeda in mori zdravo telo človeške družbe. Naj se to odpravi, opozorila je slavna deželna vlada posamezne občine. Pri nas se nič ne zgodi, akoravno so se bližnje občine že davno za to izrekle. Kam bomo prišli z občinskimi dokladami? Njih že itak imamo 40%. Čujte, samo trg plačuje 800 gold. na leto za obč. reveže. K temu pa še pride v kratkem novo, se ve, da velikansko šolsko poslopje, za skoraj polovico nezakonskih otrok, katere rodijo večinoma »konkubinati«. Kako pridemo davkoplačevalci k temu, tako obilico tujih našemu premoženju nevarnih ljudi preskrbovati? Zakaj prepušča župan, da se smejo mladi ljudje kot »oferji« ali »oferice« potikati brez vsega dela po bajtah med tem, ko kmet poštenih delavnih poslov krvavo pogreša! Zakaj bi župan, ki mora biti vnet za blagor občine, ne omejil nekoliko brezštevilnih »balov« in plesov, ki so službenemu stanu začetek njih duševnega in gmotnega pogina? Polni strahu zremo v prihodnost, ter se poprašujemo, kaj bode z novim županom! V letošnjem dolgem pustu ni bilo v celi fari nobene poroke! Pri nas je res treba pomoči, dokler ne omagamo pod težo doklad, in da od nekdanjega slavnega Št. Lovrenca v Puščavi ne bo ostala samo le puščava.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar se je vrnil v torek iz Bajovarije na Dunaj ter obhaja tu, kakor po navadi, velikonočne praznike. — Nižjeavstrijski dež. zbor je vsprejel načrt nove postave, ki ureja oskrbovanje

občinskih ubožcev. Tej postavi se pravi, da je draga in ob enem slaba, ali take so sploh postave liberalcev. — Gornjeavstrijski dež. zbor ima večino konservativno in v njem so vsprejeli načrt postave gledé na deželni šolski svet. Po tej postavi dobi katoliška cerkev več moči do ljudske šole, toda pravi se, da je c. kr. vlada ne predloži Nj. veličanstvu v potrjenje.

Štajarsko. Liberalna gospôda v našem deželnem zboru hoče še eno leto prevdarjati, ali naj ostane c. kr. kmetijska družba ali pa se prelevi v c. kr. dež. kmetijski svet. Da bi ne imeli strahú pred Slovenci, bili bi že letos sklenili, naj se c. kr. družba prelevi v tak svet, v katerem bode nekaj nemških uradnikov dobilo zaslužka na stroške dežele. — Deželne doklade bode letos 33 kr. od enega goldinarja cesarskih davkov, tedaj za eden krajcar več, kakor lani. To je tudi napredek!

Koroško. Za Vrbsko jezero pri Celovci so napravili v Linci nov parnik, ime mu je Helios in prostora je na njem za 300 ljudij, drag pa je tudi. — Za vravnvanje rek izdajo na Koroškem veliko denarja, toda ni videti, da kaj pomaga. V zadnjem času maje pa že tudi liberalna gospôda semtertje z glavo, ko pride v dež. zboru tak predlog za vravnvanje kake reke.

Kranjsko. Ker bodo v kratkem v Ljubljani dopolnilne volitve v mestni zastop, zato se vrše že sedaj »ljudski shodi«, da se pripravijo volilci na-nje. Naj pa nihče ne pričakuje, da bodo te volitve »gladke!« Na ljudskem shodu, sklicanem po »Slov. društvu«, zadnje nedeljo je bilo videti že »rogov«, vidno znamenje, da se misli na boritev. — Na novem gledišči v Ljubljani ne bode slov. napisa, ampak samo grb kranjske dežele. Nam se zdi to čudno, posebno pa še tedaj, ako se napravi nemški napis, slovenski pa izostane.

Primorsko. Na ljudskem shodu v Dornbergu pri Gorici so sklenili prošnjo do c. kr. vlade, naj predloži postavo za vravnvanje Vipave, katera dela sila veliko škode. Za take postavo bode pa jim pač treba še večkrat potrkati pri vladi, kajti vravnvanje te reke stane veliko denarja.

Tržaško. V Trstu se šopiri slej, kakor prej laška gospôda ter dela, kar ji drago, vendar pa kaže sedaj c. kr. vlada nekaj več volje, da se stori tudi slov. prebivalcem pravica. Ako vlada hoče, mora mesto postaviti vsaj dve ljudski šoli za otroke slov. starišev, doslej se jih mesto brani, kar največ more.

Istersko. Minister za uk in bogočastje je dejal prof. Spinčiča iz službe, ker je neki preveč agitiral pri nekaterih volitvah. Tega pa, sodimo, da vendar-le ni bilo treba.

Hrvaško. V Reko je prišel te dni novi kraljev namestnik, grof Bathyanyi, vsprejeli so ga prav slovesno, ali čudno, da je novi namestnik govoril vedno laški, mar ne zna hrvaški? — Nadškof v Zagrebu postane najbrž korar Haudek, vsaj govornica o njem se ponavlja v zadnjem času po gostem in torej utegne biti kaj resnice na njej.

Ogersko. V državnem zboru se pleče že dolgo posvetovanje o državnem proračunu in »levica«, stranka grofa Apponyia, še ne kaže, da ji zmanjka že počasi besedij. — Naj se izpremeni veljava denarja, ki jo imamo sedaj, v zlato veljavo, na to dela najbolj ogerski minister za državne finance in vse kaže, da se mu vgodí. Drugim pa se ne zdi, da je je že tako sila treba.

Vunanje države.

Rim. Avstrijski poslanik pri sv. očeta Leon XIII. je doslej grof Revertera, ali piše se, da nima več zupanja pri sv. očetu, ker se shaja neki tudi z laškimi velikaši. Kaj je resnice na tem, ne znamo, toda sodimo, da ne veliko.

Italijansko. Kralj Umberto je odlikoval celo vrste mož, ki so imeli kaj dela pri sklepanji trgovinske pogodbe, med njimi je tudi ogerski minister za trgovino, Baross. On je dobil veliki kordon reda sv. Mavricija. — Veliko veselje je pripravil nek duhovnik v Rimu liberalcem, ker toži kardinala Oreglia, češ, da mu ni izročil župnije, do katere bi on imel pravico prej, kakor drugi prošnjik. Tacih tožb še doslej ni bilo, ker jim manjka vsake podlage.

Francosko. Anarhisti še delajo vselej grozo ter se sliši sedaj tu, sedaj tam, da so ukradli dinamita. V večih mestih so imeli že tudi požarov, katerih so bili krivi anarhisti. Vlada njim ne more priti do kože, zato pa se repenči raji nad duhovniki in se grozi, da dene vse pod ključe, ako zine kje kateri kaj zoper republiko. Takov je pogum srčnih republikancev!

Angleško. Predloga vlade, naj se sklene v državnem zboru prej posvetovanje, kakor mu doba poteče, niso vsprejeli v drž. zboru. Vsled tega bodo nove volitve še le v pozni jeseni, ali pa more biti prihodnje spomladi.

Nemško. V času, ko je bila v nemških deželah vojska zoper katoliško cerkev, niso izplačevali duhovnikom ničesar iz državnih blagajnic. Sedaj bi radi popravili to krivico, toda tistega denarja, ki so si ga bili pridržali po krivem, ni sedaj nikjer najti in nihče ne zna, kam da je izginil. No, knez Bismarek in njegovi sluge že znajo za-nj. Če je vladi v resnici kaj do pravice, naj pa se obrne do njih!

Rusko. Minister za vunanje zadeve, grof Giers je nevarno zbolel in pravi se, da bode težko ozdravel. Carju bode torej treba skrbeti, da se mu poišče naslednik.

Srbsko. Milan Obrenović, prej kralj vseh Srbov, se je odpovedal svoji domovini in sedaj ni nikjer doma. Mislil je, da bi mu v Rusiji še kazalo najbolj, toda tam ga niso hoteli in ne mara, da ga dobimo še v Avstrijo, na Ogersko.

Tursko. V Albaniji so se uprli mladi možje zoper tursko vlado ter ji nočejo dati odkupnine, ki jo tirja od njih za to, da jih ne vzame v vojake. Bilo je vsled tega že krvavih bojev.

Grško. Predsednik novega ministerstva potuje sedaj po mestih ter nagovarja ljudi, naj volijo može za poslance, ki bodo za-nj, torej njegova stranka. Doslej mu še hodi tesno za zanesljivo večino v drž. zboru.

Afrika. Zoper Dahomejce zbira francoska vlada večjo vojsko in že je več bojnih ladij na potu v Tonking.

Amerika. V Chicagu, kjer bode prihodnje leto velika razstava, nameravajo delavci 1. maja tirjati delo po 8 ur na dan in pritožiti se zoper redarje, češ, da jih le-ti stiskavajo čez silo. Na tem zboru bode neki pri 20.000 delavcev.

Za poduk in kratek čas.

Pomladanski glasovi.

(Napisal J. Sattler.)

Zopet se je vzbudila priroda iz zimske otrplosti, kakor bi jej angelj božji navdihnil novo življenje. Prišlo je ljubko mladoletje. S cvetjem in zelenjem se odeva hrib in dol. Vrnile so se pa tudi ljubljenske naše, lahkokrile ptičice, ki pozdravljajo z veselim petjem ustajanje vesoljne narave in Izveličarja našega.

Na košatem orehu žvižgajo in ščebetajo iz nova škorcei, kakor bi hoteli prekositi drug drugega s čvrčanjem svojim. Le poslušajte jih; pripovedujejo si, kaj so

doživeli po travnikih, na polju in v gozdu. V jasne višave se dviga škrjanček žvrgoleč zahvalno svojo pesem, da je vsemogoči Stvarnik poslal na zemljo zaželeno pomlad. Po logu se razlega drozga jasni glas; v gaju gostoli veselo kos. Nehoté obstojimo in poslušamo. Topi se nam nekaj v srcu; lažje se nam dvigajo prsa.

Ni se toraj čuditi, da je človek že od nekdanj rad poslušal pomladanske te glasove. Zategadel imamo mi toliko pesmij, v katerih se pogovarjata človek in ptica. Med slovenskim narodom živi še dandanešnji mnogo vraž in bajk, katere nam pričajo, kako so se Slovencu omilile ptice pevke. Ž njimi se on razgovarja, jih oponaša, jim tožuje svoje britkosti. Ne bom tu ponavljal, kaj narodna pesem poje o raznih pticah; na primer o prepelici, škrjancu, kosu, sraki, gavranu itd.; omeniti hočem le mimogredé, kako šegava in hudomušna je senica. Ljudje pravijo, da poje tako-le:

fuj, fuj, fuj, cicifuj;
nemškutar, kljun si muj! (umij.)

Torej celo ptiči že čivkajo po grmovju, kako grdo delajo Judeži naši, ker izdajajo domovino svojo. Oj, da bi se jim vzbudila vest pri teh glasovih!

Rekel sem zgoraj, da si narod marsikaj pripoveduje o pticah; med drugim tudi nastopni dve bajki, ki sta morda še menj znani.

Ko je Jezus ustal od mrtvih na Velikonoč, prosile so ga ptice, naj jih vzame s seboj, kadar bo šel v nebesa. Ptice so nato začele peti veselo. Ko je Jezus šel v nebesa, letele so vse ptice visoko, visoko za njim; rajviše je pa letel škrjanec, tako visoko, da mu je solnce osmodilo perje; zato je sedaj po hrbtu rjavkast. Toda Jezus ni vzel ptic s seboj v nebesa; rekel jim je, naj počakajo do Duhovega; potem mogoče, da jih vzame v nebesa. Ptice so torej željno pričakovale binkoštnega praznika in veselo dalje popevale.

Došlo je Duhovo; ali tudi sedaj jih Jezus ni vzel v nebesa; obečal jim je, da jih vzame o kresu, ali pa — nikoli. Ptice so čakale in popevale npajoč, da jih Jezus vendar le vzame v nebesa. Prišel je kres; Jezus pa jih ni vzel v nebesa. Sedaj so bile žalostne in umolk-nile so. Zato začnejo še dandanes peti o Velikinoči in pojejo do kresa, ker se veselé nebes; potem pa umolknejo.

Izmed vseh naših ptičev je najmanj priljubljen vran ali gavran. Človeku se zdi nekako grozen in pošasten zaradi črnega svojega perja in otlega krokanja. Nekdaj pa bajé ni bil tak, kakor nam pravi narodna bajka.

Bog je ustvaril gavrana med vsemi pticami najlepšega. Perje njegovo je bilo snežnobelo; lesketalo se je v solnčnih žarkih, kakor srebro. Glas je imel tako prijeten, da mu ni bilo podobnega na svetu. Kadar se je pevajoč dvigal v zrak, ustavili so ljudje svoje delo in ga strmé poslušali. Vendar so ga redkokedaj slišali, ker se je vzdignil visoko v oblake. Zato se je imel vsak za srečnega, ki je slišal petje njegovo. Izmed vseh ptic je bil gavran Bogu najljubši; popevati je smel na samem nebu.

Nek velik praznik je bila cerkev napolnjena pobožnega ljudstva; nagloma se oglasi gavran. Brž, ko začujejo ljudje sladki njegov glas, planejo vsi iz cerkve in pustijo duhovnika samega pri altarju. Pregrešno so poslušali gavrana angeljsko petje; takega nihče ni čul nikoli na zemlji in ga ne bo. Ali ni trajalo to dolgo.

Bog se je hudo razsrdil, da je gavran po nepotrebnem rušil s svojim petjem službo božjo in motil ljudi v pobožnosti. Vzel mu je krasno srebnobelo obleko, premenivši jo v črno, glas angeljski pa v ostudno krokanje. Od te dobe ne leta več visoko v oblake in se rad skriva pred ljudmi. Sram ga je bajé sedanje svoje podobe.

Smešnica. V neki krčmi je beseda o pravljicah, izmišljenih pa poučljivih pripovedkah in čevljar Jurko se oglasi, češ, da zna več tacih pripovestij. Prosijo ga pivci, naj jim katero pove in on začne: »Naš krčmar nam toči dobro in naravno vino.« »Pravljico!« sežejo mu tovariši v besedo, »pravljico povej!« »Saj sem vam jo povedal«, odvrne čevljar pa utihne.

Razne stvari.

(Posvečenje.) V petek so posvetili mil. knezskof v svoji kapeli v Mariboru v mašnika brata Bonaventura Breidenbach iz reda trapistov v Rajhenburgu.

(Nadvojvoda) Albreht, višji maršal c. kr. armade, peljal se je v noči od torka na sredo skozi naše kraje na južni železnici v Pulj ob Jadranskem morju.

(Drugo redno zborovanje) podružnice sv. Cirila in Metoda za Laški trg in okolico bode dne 18. aprila 1892 ob 4. uri popoldne v pivarni g. Sim. Kukeca na Laškem. Po zborovanju je koncert, ki ga priredi mešan zbor domačih pevcev. Vstopnina je prosta, darovi pa se hvaležno sprejemajo v prid podružnice. K obilni udeležitvi uljudno vabi vse prijatelje družbe in narodnega gibanja na Laškem Odbor.

(Vabilo.) Občni zbor ima moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Šentjuriji ob juž. žel. na belo nedeljo dne 24. aprila ob 5. uri popoldne pri »Cestnem«. Na vsporedu je: 1. Govor predsednika; 2. volitev treh udov, da račune pregledajo ter novega odbora in 3. govor č. g. Al. Krefta. Odbor.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda za Slovenjigradec in okolico priredi dne 24. aprila t. l. popoldne ob 4. uri v gostilni g. Petriča v Staremtrgu svoje šesto glavno zborovanje in vse častite udé in rodoljube prav prijazno vabi in prosi, da bi se ga v prav obilnem številu vdeležili.

(»Pomladnih glasov«) izšel je drugi zvezek ter ima lepega berila za slov. mladino. Izvod stane nevezan 20 kr., lično vezan 30 kr., po pošti 5 kr. več. Tudi prvega zvezka se dobi še nekaj izvodov po isti ceni. Prodaja pa knjižici »Katoliška bukvarna« v Ljubljani; pismena naročila sprejema g. A. Medved, bogoslovec v Ljubljanskem semenišči.

(Obrtne šole.) Za obrtne šole je spisal g. dr. Toma Romih, učitelj meščanske šole v Krškem, »Obrtno knjigovodstvo« ter mu je pridjal kratek pouk o menicah. Le-ta knjiga lahko se rabi na obrtnih šolah pa se priporoča tudi obrtnikom. Cena je 1 gld. in 10 kr. s pošto vred ter se dobi pri založniku, g. Drag. Hribarji v Celji.

(Deželni zbor.) Nemški konservativci so v dež. zboru v Gradci predlagali načrt postave, ki vpelje ženitbenske oglasnice in ta načrt so letos tudi v dež. zboru vsprejeli. Ako dobi najviše potrjenje, potem bode mogoče občinam, da vsaj nekaj preprečijo ženitve tako imenovanih nemaničev. Če so to izgotji, izpregovorimo tudi mi kaj več o teh »ženitbenskih oglasnicah«.

(»Apostoli«.) Izmed onih 12 starčkov, ki so bili dnes za »apostole« pri sv. opravilih v stolni cerkvi v Mariboru, star je eden 91 let, dvoje jih šteje po 81 in troje po 80 let, ostali pa so stari doli do 70 let. Vsi skupaj pa imajo 927 let.

(Nov most) postavi trška občina v Muti čez Dravo ter se prične to delo še te spomladi.

(Ošpice) imajo otroci v Brezji pri Dravi. Izmed 65 šolarjev je prišlo jih v ponedeljek le 16 v šolo. Ker so tudi otroci g. učitelja zboleli, zaprli so za nekaj časa tamošnjo šolo.

(Častni občan.) Občina Sv. Lovreca v Slov. gor. imenovala je vlč. gosp. Jakoba Meško, duh. svetovaleca in župnika pri Sv. Lovrencu, svojim častnim občanom.

(Slov. posojilnice.) Slov. posojilnica v Gorenjem Gradu je imela lani 65.229 fl. in 7 kr. prihodkov, 61.856 fl. in 41 kr. pa stroškov; v Spodnjem Dravbergu 30.812 fl. in 82 kr. prihodkov, 29.974 fl. in 60 kr. stroškov. Prva daje za hranila 5¹/₂% obresti, jemlje pa 7¹/₂% za posojila, druga jemlje 5¹/₂% za posojila, daje pa 4¹/₂% za hranila.

(Utonil) je dne 29. marcija splavar Matej Pubahar v Dravi pri Zabovcih. Splav je zadel v ladijo, na kateri stoji malin, splavar je padel v deročo vodo in odnesla ga je voda, ne da bi ga ostali splavarji bili več dosegli.

(Železnica.) Med postajo Ponikva in Sv. Jurij sta padla uno soboto dva vola iz vagona, ki ga niso bili dobro zaprli. Eden volov si je v tem nogu zlomil in eden rog natrl, drugemu pa se ni nič zgodilo, zato jo je mirno mahal za železnim vozom.

(Anarhist.) Da Slovenci nismo zaostali za drugimi narodi, vidi se tudi iz tega, da imamo — anarhista. V unem tednu so zaprli v Zagrebu J. Jaklina, doma iz Slov. Bistrice, pri njegovi nevesti so pa našli pisma, iz katerih se razvidi, da je mož v zvezi z anarhisti v Švici, na Francoskem in Angleškem.

(Nabita puška.) Dne 5. aprila je 14 let stari gluhonemi Jaka Turnšek v Račah vzel nabito puško s stene ter jo je nameril na kmetico Ano Gselmann. V tem pa se mu puška sproži in kmetica je bila pri priči mrtva.

(Nesreče.) V Črmlji pri Sv. Vrbanu v slov. gor. so našli v gozdu truplo 83 let stare beračice. Od decembra sem je ni nihče videl in je torej reva najbrž zmrznila. — Pri Sv. Duhu, v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici, se je v preteklem tednu zastupila 16 let stara deklica Liza Belec. Ne zna se, kaj ji je ogrenilo življenje.

(Velik strah) naredili so zadnjo soboto na trgu v Mariboru konji necega »špeharja«, ko so se mu splašili ter jo vdrli na ravnost med ženske, ki so imele svoje blago na prodajo. Dve so jako ranili, večim drugim pa so njih blago oškodovali.

(Tatvina.) V župnišči v Brežicah so uno nedeljo prijeli tatú, ko je bil ravno na tem, da vlomi v omaro, v kateri se hrani dragoceno cerkveno oblačilo. Ime mu je Jurij Frisch.

(Požar.) V Šmarji pri Jelšah se je užgalo dne 25. marcija gospodarsko poslopje trgovca Wagnerja in je bilo tako za ves trg nevarno; da se požar ni razširil v trg, v tem gre največja zasluga tamošnji požarni brambi.

(Ženstvo.) Pred štacuno necega trgovca v Berlinu ste stali dve gospé dolgo ter jima še ni bilo razpoznati, da se kmalu izgovorite. Štacunar pa jima pošlje zato dva stola ter ji povabi, naj se vsedete. To je izdalo, kakor kafra ste izginili izpred štacune.

(Vinoreja.) Na južni železnici zniža se voznjina za ameriškansko trsje. Ta voznjina ostane do konca leta in velja za vse postaje južne železnice.

(Utopljenca) našli so dne 3. aprila v Muri pri Veržeji; bil je to 19letni Anton Korošec, iz Murščaka, kateri je imel neko opravilo pri mlinu v Petancih in je takrat utonil.

(Silje.) Na Murskem polji je ozimina kljubu ostrim zimi le malo ali nič trpela; ne bo je torej treba nadomeščati s pomladno posetvijo, kakor lansko leto.

(Truplo) utopljenca Vida Filipič-a iz Stare-Nove vasi je izvrgla reka Mura v Bunčanih blizu Veržeja.

(Samomor.) Obesil se je v Celji Jože Černy v mestni hiši za ubožce, v Požunu pa se je vstrelil K. vit. Zvölf, podpredsednik najvišjega računišča. Kaj je gnalo ta dva v smrt?

(Kuhinjski nož) je zabodel v Ormoži, čevljar T. Heiling nekemu trgovskemu pomočniku v prsi. Ranjeni pomočnik bode težko ozdravel.

(Gostilna.) V Lučah prenapravi g. Mat. Spende, krčmar v Gorenjem Gradu, neko staro krčmo v veliko, prostorno gostilno za poletne potovalce.

Listič upravnništva. Slavno bralno društvo pri D. M. v Polji: Do 1. marcija 1893.

Loterijne številke.

Gradec 9. aprila 1892:	1, 52, 90, 51, 11
Dunaj » »	46, 1, 86, 39, 20

Vabilo

k občnemu zboru Savinjska posojilnice v Žavci v nedeljo, dne 24. aprila 1892 ob 2. uri popoldne v občinski pisarni v Žavci.

Dnevni red:

1. Predlaganje računov za leto 1891 in volitev dveh revizorjev.
2. Volitev novega odbora.
3. Razni nasveti.

Ako bi k prvemu občnemu zboru Savinjske posojilnice ob 2. uri popoldne ne prišlo zadostno število društvenikov, se ob enem ob enem ob 3. uri popoldne na isti dan z istim dnevnim redom in v istih prostorih drugi občeni zbor Sav. posojilnice skliče, pri katerem je vsako število navzočih udov sklepčno.

Načelnstvo.

Naznanilo.

Od 25. do 30. aprila se vrši v **Borlu** pri Ptujih in od 2.—7. majnika 1892 v **Pišecah** pri Brežicah v tamošnjih deželnih trsnicah vincarski tečaj, kjer se vdeležniki lahko privadijo potrebnih ameriškansko trto zadevajočih del.

Dotičnih predavanj, katera bodo ob gori imenovanih dneh, in celodnevnih dokazovanj se vsaki lahko vdeležuje brezplačno.

Gradec, meseca aprila 1892.

1-2

Od štaj. deželnega odbora.

Branjarijo (Greisslerei)

prevzame neka oseba. Več pove upravnništvo „Slov. Gosp.“ v Mariboru. 1-3

Izurjen orgljavec

išče službe pri kaki večji župniji. Lahko prevzame tudi občinsko tajništvo. Več pové upravnništvo „Slov. Gosp.“ 1-3

Pivo v steklenicah.

Pokorno podpisani si usoja naznaniti, da proda od danes zanaprej tudi v občje priljubljeno pri mnogih razstavah v Avstriji in na Inozemskem premirano, izvrstno **dvojnato marčno pivo** (tako zvano zdravstveno pivo) v steklenicah po **18 kr.** franko v Mariboru na dom pošiljano in ga priporoča častitemu občinstvu. Za steklenico se vložiti 15 kr.

Spatzek,

gostilna „zum Kreuzberger“.

2-3

Učenec z dobrimi šolskimi spričali, čvrst, pošten, slovenskega in nemškega jezika popolnoma vešč, sprjemne se takoj v moji trgovini.

Josip Širca,

2-3 Žalec, v Savinjski dolini.

Lepa jabolčna drevesa,

komad 30 kr., prodaja 24-26

Jože Janežič,

na Bizeljškem pri Brežicah.

France Dolenc v Mariboru,

v Graškem predmestju, Tegetthoff-ove ulice št. 21.

Velečastiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu, priporočam svojo veliko zalogo vsake vrste **suknenega, platnenega in modnega blaga**, za letne **moške in ženske obleke** in zagotavljam vsacemu z dobrim blagom in nizko ceno, pošteno postreči.

K obiskovanju uljudno vabim

3-10

z odličnim spoštovanjem

France Dolenc.

Na prodaj ³⁻³

je posestvo obstoječe iz vinograda, ene njive in travnišča, da se lahko ena krava redi. To posestvo se nahaja v Verholjah pri Studenih, in ima stanovanje za viničarja, kakor tudi lepo zidano poslopje, kder se nahaja na eni strani preša, na drugi izba s kuhinjo in spodaj klet za 60 štrinjakov vina. To posestvo se proda zaradi bolezni in se dotični prodajalni pogoji zvedo pri **Franc Mlakarju**, posestniku v Hošnici, pošta Slov. Bistrica.

Razumnim možem ⁴

v starosti od 25 do 40 let, neozanimen in krepkim, popolnoma večim slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, z neomadeževanim dosežanim življenjem in v popolnoma urejenih finančnih razmerah, ponuja se priložnost pri primerni porabljujivosti in izvrstnem vedenju zagotoviti si gotovo in trajno eksistenco s tem, da prevzamemo mesto **potovalca**, združeno s plačo in postranskimi dohodki, kateri službi se pa imajo izključno in odločno posvetiti. — Oglasé naj se pa le take osebe, ki ustrezajo **vsem** stavljenim nalogam z **jednakomerno** pridnostjo in **odločno** vstrajnostjo pri sicer neoporečnem vedenju. — Ko bi prositelj morda ne mogel poganjati se za **mesto potovalca**, a bi bil v stanu **pri svojem poklicu** radi **postranskega** **zaprave** delovati, ima tudi priložnost pridobiti si **znaten** tak postranski zaslužek, ki se **vedno** večja in mnogo let traja. — Lastnoročno nemški in slovenski pisane prošnje, katerim je treba pridejati **prepise spričeval** in reference, naj se pošljejo pod **„201.191“** v **Gradec** poste restante.

Služba organista in cerkovnika
odda se 1. majnika na Zdolah pri Vidmu.
1-2 **Cerkv. predstojništvo na Zdolah.**

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgov in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte, **Vodonosnike**

razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljavanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5letnemu poročstvu

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant
strojev in gasilnega orodja
v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom
dovoli se plačevanje v rokih. Podrobne cenilnice dopošlja brezplačno in franko ³

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo, mlaticilnice, čistilnice za žito, triérje, slamoreznice, mline za sadje, stiskalnice za sadje in vino, za gredje, kakor vse druge stroje in priprave za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. pripravo v najnoviji in najboljši obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Ilustrovani zapiski in pehvalno pisma v hrvaškem, nemškem, italijem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franko. — Čas za poskušanje — garancija, spetni pogoji.

Kopet snižane cene! 200

Zgradba nove šole

v trgu **Ljutomerskem**
prevdarjena skupaj v iznesku **49.561 f. 26 kr.**

Zgradba nove šole v Ljutomeru bode se oddajala dne **20. aprila t. l. od 11. do 12. ure predpoldnevom** po javni dražbi na vzdol v pisarni tržke občine v Ljutomeru, ter se podjetniki vabijo k udeležbi.

Vsak podvzetnik mora pred dražbo položiti dražbinskemu voditelju **5%** vadijuma prevdarjene vsote **49.561 gld. 26 kr.** ali v gotovem denarju, v posojilničnih ali hranilničnih knjižicah ali pa po dnevni ceni preračunjenih državnih obligacij.

Načrt, prevdarek posameznih del itd. zamorejo se vsak delavni dan pregledati od **10. do 12. ure** pred poldnevom v pisarni okrajnega zastopa v Ljutomeru.

Krajni šolski svet v Ljutomeru,
dne **1. aprila 1892.**

2-2

„Zum goldenen
Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

Apotheke in
Wien.

I. Bezirk, Singerstrasse 15.

Kričistilne kroglice, nekdanje imenovane **univerzalne kroglice,** zaslužijo po pravici to ime, ker je veliko takih bolezni, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh kroglic. Že več ko 10 let so te kroglice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri katerih se ne bi rabile te kroglice.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane **21 kr.,** jeden zavitek šestih škatljic **1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovani pošiljavi po povzetju **1 gld. 10 kr.** Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglice **1 gld. 25 kr.,** 2 zavitka **2 gld. 30 kr.,** 3 zavitki **3 gld. 35 kr.,** 4 zavitki **4 gld. 40 kr.,** 5 zavitkov **5 gld. 20 kr.,** 10 zavitkov **9 gld. 20 kr.** (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih. kate-
rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodca 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje želodca, slabo prebavanje itd. Stekleničica 22 kr.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stendela domače, zdravilo za rane, otekline itd. posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framaceutične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

10—12